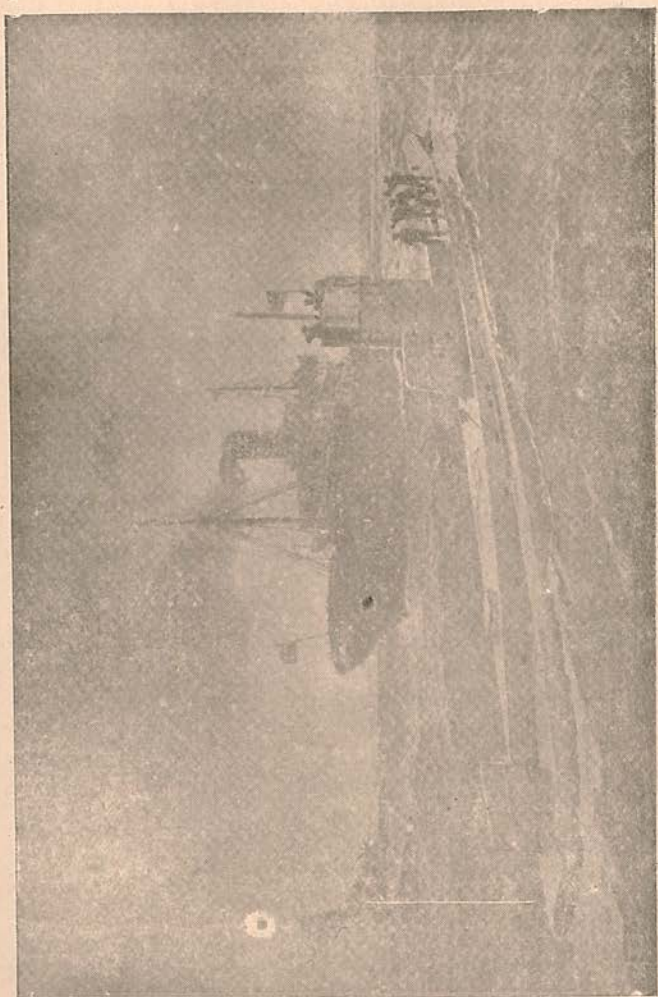

изведнажъ потъна. Цѣли групи хора падаха около него отъ разни страни. Едни търсѣха спасение въ стърчащитѣ още кумини, за да бждатъ скоро погълнати отъ тѣхъ.

Слѣдъ нѣколко минути отъ грамадния транспортенъ параходъ »Галия« нѣмаше ни слѣда.

Върху гладкото море се виждаха само нѣколко лодки пълни съ хора и отъ всѣкждѣ се чуваха отчаяни викове. Лодкиѣ прибираха всички, които можаха да се доближатъ до тѣхъ и то колкото имъ позволяваше мѣстото. Нашата лодка бѣ прѣпълнена и не взе нито единъ.

Нощта настѣпи тиха и мрачна. Всички мълчаха. Чувахе се само шумѣтъ на вълнитѣ. Какво да правимъ въ тази